ПОУЧЕНІЕ ВЪ НЕДѢЛЮ ДВАДЕСѢ ОСМОУЮ ЄУЛІЄ ѿ ЛОУКИ. СЛОВО ꙁ Н. БЛГОВѢЙ ОЧЕ ПРОЧЕСТИ.

Дасѣ нѣкой великій земленый Цр҃ъ приготовилъ голѣмаа Цр҃скаа Трапеза с҃ мнгоразличнма прелѣдкіа гозьба, и дапрати свои вѣрніа члвцы повѣ градове и села да придове всѣ любезныи свои пріятели и гепдара, що ѡбладава онъ надъ нихъ, малій и великій дасѣ повдигнатъ да пріидѫтъ на таѫ Цр҃скаа оукрашенаа Трапеза, щое приготовена и на китена сразличма сладкіа желателна ядѣніа. И кога пріиде врема за ядѣніе да прати она Цр҃ъ ѿ голѣмый любовъ свои щое ималъ на тѣхъ, и заголѣмаа почестъ ихъ на она призована самагѡ любезнагѡ сна своегѡ да покани ихъ да идволатъ и да пріидѫтъ, понеже вса готова сѫтъ. А они добронезнайница дане хочѫтъ ни единъ дасѣ покори на Цр҃ское повеленіе: Но іѡще да оуслѫшатъ и да оукорятъ Цр҃скагѡ сна, и всякій ѿ нихъ да найдѫтъ по єдина причина като дане пойдѫтъ на онаа Цр҃скаа Трапеза. Ами спроти нихное на покореніе да оукорятъ такавагѡ Бг҃агѡ и нꙁ обилнага Цаѫ дане почтѫтъ єгѡ, и дане пойдѫтъ на краснаа и нꙁ обилнаа трапеза єгѡ: Ами нели подобно єстъ тѣмъ и праведно голѣмое на казаніе ѿ онагѡ Цр҃а: вонетинѫ по правѫ за наказаніе достойнн сѫтъ. Такѡ подобно єсть и таѫ притча на днешное сщ҃енное єуліе, що сказва сега Бгоглаенын Лѫка, такѡ дѫма

ЄУЛІЄ ѿ ЛѪКИ, ЗАЧАЛО, ѲѲ.

Рече Гдь притчѫ сію: Члвкъ нѣкій оучинилъ голѣмаа трапеза, и многѡ члвцы призовалъ. И на врема вечера пратилъ слѫгы свои, да рекѫтъ на онаа призованыа: Пріидите, понеже єсто вса готова сѫтъ. И том часъ начеали вси даѫ ѿрицатъ: Первый рече ємѫ: Нива кѫпихъ и имамъ нѫжда да поидѫ и да видю, молюте имаима ѿ речена. И дрѫгій рече: Пѫтъ дневгарѣ волова кѫпи, и хочѫ да идѫ данепита и, молюте имаима ѿ речена. И трета рече: Жена оузе на скоро, итогѡ ради не могѫ дапойдѫ. Толкованіе. Повчава Гдь и сказва намъ, како оучинилъ смотреніе за мловердіе свое Блгій Бг҃ъ оц҃ъ єгѡ щое оутакмилъ спеніе наша та пратн єдинороднагѡ сна своегѡ Гда нашегѡ Іс҃а Хр҃та, и пріалъ